

Predikan i Kindaholms församling 2017 av Tobias Bäckström

Annandag påsk

”Möte med den uppståndne”

Jer 31:9-13

1 Petr 1:18-23

Joh 20:19-23

Ps: 40, 155, 153, 470

Det är många som söker frid i vårt samhälle. Vi vill väl alla ha frid inom oss, frid med vår omgivning och i våra liv. Den här friden söker människor på många olika sätt. Det har ju kommit fram att svensken är betydligt mer religiös än vad man först kan ana, men sitt inre behov av andlighet söker man inom nyandligheten, new age eller övningar av olika slag. Vi kan ju bara se på intresset för yoga som har vuxit mycket på senare år. Många söker inre frid på ett betydligt mer destruktivt sätt som lugnande medel, droger och alkohol.

När det gäller inre frid och harmoni så är det något som vi inte kan ta av oss själva. Försöker vi få frid med diverse olika metoder kommer den att gäcka oss. Det är en sådan sak som vi går miste om när vi söker den. Det är som Jesus säger på ett ställe: ”Den som försöker bevara sitt liv skall mista det, men den som mister det skall rädda det”. Frid, lycka och harmoni är biprodukter, vi kan inte söka dem för deras egen skull, de kommer bara till oss när vi sysslar med annat.

Idag möter Jesus lärjungarna i en stund då de känner allt annat än frid. De är tvärtom, rädda, de har gömt sig, till och med låst in sig. Men Jesus möter dem och säger ”Min frid ger jag er”. Frid var inget lärjungarna kunde få av sig själva, inget de kunde ta sig med diverse övningar. Men Jesus frid kunde de ta emot. Den frid som vi inte kan ta oss själva, som inte övningar och nyandlighet kan ge oss, den vill Jesus ge oss. Det är en frid som kommer som en biprodukt när vi söker Jesus.

Johannes evangelium har ju ingen himmelfärdsberättelse. Den bara slutar med att sammanfattande beskriva hur mycket Jesus gjorde. Men under ytan i dagens evangelium ligger att Jesus är på väg att lämna lärjungarna. När han dyker i det låsta rummet och andas på dem, ger dem sin frid, uppmanar dem att ta emot Helig Ande, så är det hans sätt att ta avsked. Det är en avskedsberättelse som vi har framför oss. Det är därför som Kristi himmelfärd inte kom direkt efter uppståndelsen. Annars var ju hans uppdrag på jorden avklarat i och med korset och uppståndelsen, så vad var det som höll honom kvar ytterligare 40 dagar. Jo, han behövde tiden där emellan för att avsked av lärjungarna och förbereda dem för det nya som ska komma.

Och det är alltså så här som han förbereder dem, han lämnar kvar något av sig själv: sin frid, helig Ande. När Jesus for till himlen så for han dit med sin kropp. Han finns inte kroppsligen kvar på jorden, men det betyder alltså inte att han är helt frånvarande. ”Ta emot helig Ande.

Frid åt er alla”. Och detta är en frid som varar. Jesus frid är inte något tillfälligt utan en verklig frid, en är inget som gäckar oss.

Det är en frid som finns där även mitt i svårigheter. Det är en sårmerkt Kristus som lämna kvar sin frid. Gång på gång nämns det i dessa berättelser mellan påsk och himmelfärden att Jesus visade lärjungarna sina händer och sin sida. Han visade dem sina sår efter korset. Det är med hans sårmerka kropp han far upp till himlen. Det är en lidande Kristus som vandrar vid vår sida, i dessa sår bär han även våra sår.

Jesus avskedberättelse är även riktad till oss. Han lämnar kvar sin närvaro även till oss som lever idag. Sin frid och sin Ande. Och vi blir också påmind om Kristi närvaro i den heliga nattvarden. ”Ta emot helig Ande” sa Jesus till lärjungarna och andades på dem. Idag kommer han att andas över våra nattvardsgåvor, Anden kommer över dem med Kristi närvaro. Kristi kropp för oss utgiven och Kristi blod för oss utgjutet. Det som offrades för oss på Golgata. I varje nattvard finns den sårmerka Kristus med, men också den uppståndne Kristus, påskens Kristus som ger oss sin frid och sin Ande.